

URBAN IMAGE-JITTERS I (City) and II (Body)
 Dennis Oppenheim, Yoko Ono, Craigie Horsfield
 Sylvie Bonnot, Mary Sue

Left: Sylvie Bonnot, *Atlas Aéropolis - Volume VII (Biface)*, 2018. Volumized photography, gelatin silver repositioned on a sculpted plaster.
 Right: Craigie Horsfield, *Endell Street, London. May 1975*. 2019. Dry print. (detail)

The Merchant House reopens its 2020 program with the changing group show *Urban Image-Jitters I (City) and II (Body)*. This installment takes its cue from Dennis Oppenheim's famous project drawing *Virus* (1989) and Craigie Horsfield's "billboard in downtown Manhattan days after 9/11" and related pieces. Together with the provocative art of Yoko Ono, Sylvie Bonnot, and Mary Sue featured in parallel, these works deconstruct the ruptures and impact of cities in a biocultural crisis.

A 1992 article in *The New York Times* quoted Dennis Oppenheim: "*Virus* was conceived as part of a larger body of work that used common, lighthearted images on 'deadly structures.' *Virus* was supposed to have the characteristic of a biological model, but instead of using the usual round sphere, I used Mickey and Donald. The message was one of giving people image-jitters, of using common light figures in a heavier context." The article highlighted Disney's demand to destroy Oppenheim's sculpture (then installed in a California office complex) on copyright grounds. In the years preceding, the poignant *Virus* was shown all over the world. Like all germinal art, and more than ever now, such works draw energy—with irreverence or poise—from particular incidents of life but speak to looming social issues.

Elucidating the present and imagining the future, Oppenheim's *Virus* as well as the other works on view powerfully capture the timeless spirit of art. In foregrounding time, they connect to the work of Craigie Horsfield in TMH's show paused by Covid-19. The new installation offers a chance to revisit Horsfield's affective prints steeped in his fascinating conception of "slow time." As Horsfield once said: "The situations in these works may appear familiar at first glance, and yet each unfolds into an intimate epic as our senses open us to recognition, to stories of our own lives, and to our own responsibility." *Urban Image-Jitters I (City) and II (Body)*, proposed by Marsha Plotnitsky, the Founding Artistic Director of TMH, for 2020 highlights the physical experience of art and will develop in several interdisciplinary installments with TMH's artists.

STADSBEELD KRIEBELS I (Stad) and II (Lichaam)
 Dennis Oppenheim, Yoko Ono, Craigie Horsfield
 Sylvie Bonnot, Mary Sue

Left: Sylvie Bonnot, *Atlas Aéropolis - Volume VII (Biface)*, 2018. Volumized photography, gelatin silver repositioned on a sculpted plaster.
 Right: Craigie Horsfield, *Endell Street, London. May 1975. 2019*. Dry print. (detail)

The Merchant House heropent haar programma voor 2020 met de wisselende groepstentoonstelling *Stadsbeeld Kriebels I (Stad) en II (Lichaam)*. De tentoonstelling is geïnspireerd op Dennis Oppenheims beroemde projecttekening *Virus* (1989), Craigie Horsfields 'reclamebord in Manhattan in de dagen na 9/11' en verwante werken. Gecombineerd met de uitdagende kunst van Yoko Ono, Sylvie Bonnot en Mary Sue, die hier eveneens te zien is, leggen deze werken de breuken en gevolgen van de bioculturele crisis in het stedelijke leven bloot.

Een artikel in *The New York Times* in 1992 citeerde Dennis Oppenheim: 'Virus is bedacht als onderdeel van een grotere serie werken, waarin gebruik gemaakt wordt van gewone, luchthartige beelden bovenop "dodelijke structuren". *Virus* was bedoeld om een biologisch model te schetsen, maar in plaats van de gebruikelijke ronde bol, gebruikte ik Mickey en Donald. De boodschap was om mensen "beeldkriebels" te bezorgen, om vertrouwde, lichte figuren op te voeren in een zwaarwichtiger context.' Het artikel richtte zich vooral op de eis van Disney dat Oppenheims sculptuur (die destijds in een kantoorgebouw in Californië geïnstalleerd was) zou worden vernietigd vanwege de schending van het auteursrecht. Zoals alle kunst met grote kiemkracht, putten zulke werken hun energie – met oneerbiedigheid of elegantie – uit bepaalde incidenten uit het dagelijks leven, maar spreken ze zich uit over grote sociale kwesties, en dat geldt nu meer dan ooit.

Alle werken die in de tentoonstelling te zien zijn, waaronder Oppenheims *Virus*, vangen de tijdloze bezieling van kunst door het heden te verhelderen en de toekomst te verbeelden. Door het begrip 'tijd' naar voren te schuiven leggen ze een verbinding met het werk van Craigie Horsfield, dat te zien was in de TMH tentoonstelling die werd onderbroken door Covid-19. De nieuwe inrichting biedt een kans terug te keren naar Horsfields aangrijpende afdrucken die doordrenkt zijn van zijn fascinerende opvatting van 'langzame tijd'. Horsfield zei hierover: 'De situaties in deze werken mogen op het eerste gezicht vertrouwd lijken, maar elk afzonderlijk ontvouwen ze zich als een intiem avontuur, zodra onze zintuigen ons gevoelig maken voor de herkenning, voor de verbinding met verhalen uit onze eigen levens, en met onze eigen verantwoordelijkheid.' *Stadsbeeld kriebels I (Stad) en II (Lichaam)*, samengesteld door Marsha Plotnitsky, oprichter en artistiek directeur van TMH, onderstreept in 2020 de lichamelijke ervaring van kunst. De tentoonstelling zal verder worden uitgewerkt in volgende interdisciplinaire presentaties met werk van de kunstenaars van TMH.